

អាគារមនុស្ស

ដោយ គង់ វលក្ខណ៍

«ការចង់ឃើញទីក្រុងបានកើតមានមុននឹងមធ្យោបាយដើម្បីរស់នៅដោយរីករាយនៅក្នុង
ទីក្រុង។» - មីស៊ែល ឌី គីតូ

ស្នាដៃរបស់ គង់ វលក្ខណ៍ ដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ និងទាក់ទាញ គឺជាទម្រង់នៃការសម្រេចចិត្ត មានបំណង
បង្កើតនូវអារម្មណ៍ដ៏រស់រវើក រីករាយ និងមិនច្បាស់លាស់សម្រាប់ទស្សនិកជន។ ស្នាដៃនេះរំលងបង្កើត
បទពិសោធន៍ដែលធ្លាប់តែមាននៅក្នុងវិចិត្រសាលជាទូទៅហើយ ប៉ុន្តែបង្កើតជាទិដ្ឋភាពទីក្រុងមួយដែល
ប្រកបដោយថាមពល ទីក្រុងក្នុងក្តីស្រមៃតែពេញទៅដោយភាពអាប្តអូរខ្មៅដ៏តូចតាច។ ភាពដែលអាច
កើតមានបើតាមវិញ្ញាណស្រមៃ គឺជាទំនាក់ទំនងបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមករវាងស្ថាបត្យកម្ម និងគម្រោង
ទំនើបកម្មនៃទីក្រុង ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងជាមួយប្រជាជន ដែលកំពុងទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីការ
អភិវឌ្ឍ។ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងក្រោយនេះ ទីក្រុងបម្រើអោយប្រជាជន ដូចគ្នានឹងប្រជាជនបម្រើអោយ
ទីក្រុងវិញដែរ។ នៅក្នុងទស្សនវិស័យរបស់វលក្ខណ៍ ប្រជាជននៅក្នុងទីក្រុងពេលខ្លះជាផ្នែកនៃអាគារ
គឺខ្លួនរបស់ពួកគេបានប្រែក្លាយទៅជាអាគារ។ ទំនង នេះជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីធម្មជាតិនៃអ្នករស់នៅក្នុង
ទីក្រុង ដែលជាអ្នកទទួលរងនូវឥទ្ធិពលនៃបរិស្ថានជុំវិញមកលើរាងកាយរបស់ពួកគេ តាមរយៈរបៀប
របបដែលពួកគេរស់នៅ និយាយ និងថែរក្សាខ្លួនគេ។ យើងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងទាំងផ្នែករាងកាយនិង
ផ្លូវចិត្តដោយសារអាគារទាំងឡាយដែលយើងរស់នៅក្នុង។ ប៉ុន្តែអង្គនៅក្នុងរូបនេះសំឡឹងទៅរក
អាគារស ក្នុងនៃស្វែងរកដើរមេឃ...

ភាពស្មុគស្មាញនៃរូបនិងទម្រង់ក្នុងស្នាដៃរបស់វលក្ខណ៍ គឺធ្វើឡើងដោយការសម្រេចចិត្ត
ច្បាស់លាស់។ វាជាលទ្ធផលនៃដំណើរការនិងការប្រល្លូកធ្វើការងារកាន់មានលក្ខណៈតាមអារម្មណ៍ផ្ទុក
ចេញភ្លាមៗជាមួយនឹងវិចិត្រសាលនិងជញ្ជាំងនៃសាល។ ផ្នែកនីមួយៗឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការសម្រេចចិត្តដ៏
ប្រុងប្រយ័ត្នស្តីពីអត្ថន័យនិងសោភ័ណភាព។ នេះមិនសូវបង្កើនអ្វីដែលសំល្ហកក់ពុំពិនិត្យឃើញជាក់
ស្តែងនៅក្នុងតថភាពទីក្រុងជុំវិញខ្លួននោះទេ។ ជម្រើសនៃពណ៌ខ្មៅនិងស គឺជាមធ្យោបាយមួយដើម្បី
ចៀសចេញពីសារប្លក់អត្ថន័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពណ៌។ ផ្សេងទៀតគឺជាការប្រើពណ៌ដ៏ធ្វើមកពីឈើ
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកាប់ព្រៃឈើ ខណៈដែលស្នាដៃតម្លើងធ្វើពីផ្សេងនៃត្រឡាភ្នំដ៏ណែនាំអំពីជម្រើស
បរិស្ថានសមស្រប។ ភាពសំខាន់នៃការប្រើប្រាស់សម្ភារៈបែបនោះនេះក៏បង្កប់ផងដែរនូវអារម្មណ៍
សិល្បៈរបស់វលក្ខណ៍ចំពោះទិដ្ឋភាពទីក្រុង។ គ្រប់ខ្សែគំនូស ស្រមោល និងស្នាមទាំងឡាយសុទ្ធសឹងតែ
ជាតិវិយាបថនៃទីកន្លែងនៃរូបបែបខ្សែ។

អគ្គបទដោយ ជាមេឡា ងូយែន ខ្វី សាកលវិទ្យាល័យខរនៃល

អំពីសិល្បករ :

ដោយផ្ដោតលើការងារបែបគំនូសខ្សែ និងមានចំណាប់អារម្មណ៍ជាពិសេសលើខ្សែនិងទំនាក់
ទំនងរបស់វា គង់ វលក្ខណ៍ កើតឆ្នាំ ១៩៨២ ភ្នំពេញ ត្រូវបានគេស្គាល់ពីគំនូរបែបស្ថាបត្យកម្មពណ៌ស
ខ្មៅរបស់គាត់ ដែលស្តីអំពីទីក្រុងភ្នំពេញបែបពិតក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងបែបប្រឌិតប្រមូលអនាគត។ វលក្ខណ៍
គឺជាសមាជិកនៃក្រុម ស្នាដៃសិល្បៈ និងជាគ្រូបង្រៀនសិល្បៈនៅវិទ្យាល័យ។ ពិពណ៌ម្នាក់ឯងរបស់គាត់
រួមមាន ជាច្រើនជាន់ នៅវិទ្យាស្ថានភាសាបារាំង ភ្នំពេញ ២០០៩ និង ពណ៌ខ្មៅ នៅសណ្ឋាគារ
ដីឡាប៉េស សៀមរាប ២០០៩។

Humanbuild

Kong Vollak

"The desire to see the city preceded the means of satisfying it." - Michel De Certeau

Kong Vollak's immersive environment of charcoal, ink, and wire forms is intended to create a feeling of wonder, pleasure, and uncertainty in the viewer. This is no longer meant to be experienced as a traditional gallery space, but as an urban landscape both vibrant and ominous, a kind of utopian vision with a dark side.

The possibilities of what could be, as the artist imagines, a complementary relationship between the architecture and urban planning of modernity and a reciprocal relationship with the populace, who reap the expected benefits of development. In such a reciprocal relationship, the city serves the people just as the people serve the city. In Kong's vision, the people in the city are at one with its architecture – their bodies transformed into buildings. Perhaps this is reflective of the nature of urban subjects, who bear the imprint of their environment on their bodies, in the way they carry themselves, in the way they speak, in the care of the self. We are mentally and physically structured by the architectures which we inhabit. Yet these figures in the landscape look to the skies, in search of the horizon...

The chaotic configuration of shapes and forms in Kong's wall drawings and sculptures is deliberate, a result of an increasingly organic and instinctual process and engagement with the space of the gallery and the textures of its walls. Each component reflects a conscious decision about meaning and aesthetics; this is not a parallel to what the artist is witnessing in the urban reality around him. The choice of black on white is a means to deter didactic messages and literal meanings associated with colors. The charcoal used on the walls is derived from wood, alluding to deforestation, while the installation is composed of charcoal rendered from coconut shell, a proposal for ecological alternatives. The importance of using these crude materials also lies in the crafted sensibility of Kong's cityscape, in its lines, shadows, smudges – these are the gestures of the hand that makes the marks.

Text by Pamela Nguyen Corey,
Center for Khmer Studies Research Fellow / Doctoral Candidate
History of Art and Visual Studies, Cornell University

About the Artist

Focused on mark making, with particular interest in the line and line interactions, Kong Vollak (b. 1983, Phnom Penh) is known for his black on white architectural and reticular drawings of both the real/present and imagined/future of Phnom Penh. Kong is a member of the artist collective Stiev Selepak and a Teacher of the national high school art curriculum. His solo exhibitions include *Many Floors*, French Institute, Phnom Penh (2009) and *Black*, Hotel de la Paix Arts Lounge, Siem Reap (2009).

អាគារមនុស្ស ដោយ គង់ វលក្ខណ៍

Humanbuild Kong Volland

14 October - 6 November

Humanbuild by Kong Volland, artist-in-residence
SA SA BASSAC, 25 September – 25 October
Photos Lim Sokchanlina, 2011